

Kõigi maade proletaarlased, ühinege!

EESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

1970. a.

Nr. 43 (258) Lisa

5. aastakäik

SISUKORD

Perekonnaseisuaktide registreerimise eeskirjad.

Perekonnaseisuaktide muutmise ja taastamise eeskirjad.

Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute ja meetrikaraamatute perekonnaseisuorganeis hoidmise tingimused ja nende raamatute riiklikku arhiivi hoiale üleandmise kord.

Perekonnaseisuaktide registreerimise

EESKIRJAD

I. Üldsätted

1. Süünd, surm, abielu sõlmimine, abielu lahutamine, lapsendamine, isaduse tuvastamine, perekonna-, ees- ja isanime muutmine kuuluvad registreerimisele riiklikes perekonnaseisuorganeis.

2. Perekonnaseisuakte registreerivad rajoonide või linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede perekonnaseisubürood (-osakonnad), maal, alevites ja linnades aga, kus ei ole perekonnaseisubüroosid (-osakondi), külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed.

3. Rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede perekonnaseisubürood (-osakonnad) registreerivad sünni- ja surmajuhtumeid, abielu sõlmimist, abielu lahutamist, lapsendamist, isaduse tuvastamist, perekonna-, ees- ja isanime muutmist, muudavad, parandavad, täiendavad ja annulleerivad perekonnaseisuakte, taastavad kaotsiläinud akte, hoiavad perekonnaseisuaktide registreerimise raamatuid ja annavad välja vastavaid tõendeid ning korduvaid perekonnaseisutunnistusi.

4. Külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed registreerivad sünni- ja surmajuhtumeid ning isaduse tuvastamist. Isaduse tuvastamine võib toimuda ainult üheaegselt lapse sünni registreerimisega.

5. Väljaspool NSV Liidu piire elavate Nõukogude kodanike perekonnaseisuakte registreerivad NSV Liidu saatkonnad ja konsulaadid välismaal.

6. Eesti NSV-s elavate välismaalaste ja kodakondsuseta isikute süünd, surm, abielu sõlmimine, abielu lahutamine, lapsendamine ja isaduse tuvastamine registreeritakse perekonnaseisuorganeis üldistel alustel, vastavalt kehtivale seadusandlusele.

7. Perekonnaseisuaktide kannete tegemisel tuleb esitada dokumendid, mis tõendavad perekonnaseisuorganites registreerimisele kuuluvaid fakte ning avaldaja isikut.

Avaldaja isikut tõendavaks dokumendiks on: pass, passistamata maa-kohtadest saabunud isikutel — sünnitunnistus või küla või alevi tööraha

saadikute nõukogu täitevkomitee tõend, mis tõendab avaldaja isikut; ohvitseridel ja üleajateenijatel — isikutunnistus; ajateenijatel — sõjaväepilet; välismaalastel — välismaalase elamisluba ja rahvuspass või ainult rahvuspass, kui selles on märges NSV Liidus elamise loa kohta; kodakondsuseta isikutel — kodakondsuseta isiku elamisluba.

8. Iga koostatud perekonnaseisuakt tuleb avaldajatele ette lugeda ja nende ning akti koostanud ametiisiku poolt alla kirjutada ja pitsiriga kinnitada.

Perekonnaseisuakti koostamise kohta antakse avaldajatele vastav tunnistus.

9. Sünni- ja surmajuhtumid kuuluvad kohustuslikult registreerimisele käesolevate eeskirjade punktides 13 ja 31 ettenähtud tähtaja jooksul.

Registreerimisest kõrvalehoidunud või mõjuva põhjuseta registreerimise tähtajast mitte kinnipidanud kodanike kohta esitatakse materjal nende töö- või elukoha järgsele ühiskondlikule organisatsioonile või töötajate kollektiivile ühiskondlike mõjutamise vahendite kohaldamiseks.

10. Vastutus sünni- ja surmajuhtumite õigeaegse ja täieliku registreerimise tagamise eest pannakse vastavalt rajoonide, linnade, alevite või külade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

Perekonnaseisuorganite ametiisikud vastutavad sünni- ja surmajuhtumite registreerimisest põhjendamatu keeldumise, nende mitteõigeaegse registreerimise, samuti rahvastiku loomuliku liikumise kohta andmete mitteõigeaegse esitamise või ebaõigete andmete esitamise eest.

11. Perekonnaseisuorganite töötajail ei ole õigust registreerida perekonnaseisuakte enda, oma abikaasa, vanemate ja laste kohta.

12. Perekonnaseisuaktide registreerimise eest võetakse riigilõivu kehtestatud korras.

II. Sünni registreerimine

13. Sünnid registreeritakse perekonnaseisuorganis lapse sünnikoha või vanemate või ühe vanema elukoha järgi. Avaldus lapse sünni registreerimiseks peab olema tehtud ühe kuu jooksul arvates lapse sündimise päevast, surnult sündinud lapse puhul aga kolme päeva jooksul.

14. Sünnid registreeritakse mõlema või ühe vanema avalduse alusel.

Vanemate surma korral või juhul, kui nad ei saa teha avaldust, võivad avalduse teha sugulased, meditsiiniametuse administratsioon, kus laps sündis, või muud isikud.

15. Kui lapse sünnid registreeritakse vanemate (vanema) elukoha, mitte aga lapse sünnikoha järgi, siis sünniakti lahtris 6 («Sünnikoht») märgitakse sünnikohana vanemate (vanema) elukoht.

16. Vanemate soovil toimub lapse sünni registreerimine pidulikult.

Sünni registreerimiseks eraldatakse hästi korrastatud ruumid, mis on sisustatud vastava mööbli ja inventariga ning kohandatud pidulikuks tseremooniaks.

Sünni pidulik registreerimine võib toimuda vanemate töökoha ühiskondlike organisatsioonide ja administratsiooni esindajate ning sugulaste ja tuttavate juuresolekul.

17. Sünni registreerimisel esitatakse järgmised dokumendid:

1) meditsiiniiasutuse tõend lapse sündimise kohta.

Erandjuhtudel võib lapse sünnifakti tõendada kahe tunnistaja allkirjaga sünniakti lahtris 10 («Dokumendid, mis tõendavad lapse sündi»), kuhu märgitakse tunnistajate perekonna-, ees- ja isanimed ning aadressid;

2) vanemate (vanema) isikut tõendavad dokumendid;

3) dokument, mis on aluseks isa andmete kandmiseks lapse sünniakti.

Abielutunnistuse puudumisel võib tõendiks abielu kohta olla ka abielu registreerimise mäрге passis või muus isikut tõendavas dokumendis.

18. Omavahel abielus olevad isa ja ema kantakse lapse vanematena sünniakti ükskõik kumma avaldusel.

Kui vanemad ei ole omavahel abielus, kantakse lapse ema andmed sünniakti ema avaldusel, isa andmed aga isaduse tuvastamise akti alusel.

19. Kui emal, kes ei ole abielus, sünnib laps ja isadus ei ole tuvastatud, kantakse lapse isa andmed sünniakti ema perekonnanime järgi; lapse isa ees- ja isanimi ning rahvus märgitakse ema ütluse kohaselt. Sel juhul antakse lapse emale tõend esitamiseks rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee sotsiaalkindlustuse osakonnale, mille kohta tehakse vastav mäрге sünniakti lahtrisse 22 («Märkmed»).

Emal avaldusel võidakse lapse sünniakti täiendada isa andmetega käesoleva punkti esimeses lõikes ettenähtud korras ka laste suhtes, kes on sündinud enne 1. oktoobrit 1968. a.

Kui laps on saanud täisealiseks, võib sünniakti nimetatud korras täiendada ainult lapse kirjalikul nõusolekul.

20. Kui registreeritud abielus olev lapse ema ei soovi lapse sünni registreerimisel kanda abikaasat vastsündinu sünniakti lapse isana, kantakse lapse isa andmed lapse sünniakti käesolevate eeskirjade punkti 19 esimeses lõikes ettenähtud korras. Sünniakti lahtris 22 tehakse järgmine mäрге: «Olen abielus kod. ...., andmeid tema kohta palun akti mitte kanda, kuna ta ei ole lapse isa». Märkmel peab olema ema allkiri.

21. Lapsele antakse perekonnanimi vanemate perekonnanime järgi. Kui vanematel on erinevad perekonnanimed, antakse lapsele isa või ema perekonnanimi vanemate kokkuleppel, kokkuleppe puudumisel aga eestkoste- ja hooldusorgani määramisel.

Kui emal, kes ei ole abielus, sünnib laps ja kui isadus ei ole tuvastatud, määratakse lapsele ema perekonnanimi.

Lapsele antakse eesnimi vanemate kokkuleppel, kokkuleppe puudumisel aga eestkoste- ja hooldusorgani määramisel.

Isanimi antakse lapsele isa eesnime järgi, käesoleva juhendi punkti 19 esimeses lõikes ettenähtud juhtudel aga ema ütluse järgi.

22. Kui laps sündis pärast isiku surma, kes oli vastsündinu emaga registreeritud abielus, võidakse surnud isik märkida lapse sünniakti ja sünnitunnistusele lapse isana tingimusel, et tema surma päevast kuni lapse sündimiseni ei ole möödunud üle 10 kuu.

Surmaaja tõendamiseks tuleb esitada surmatunnistus.

23. Lapse sünni registreerimine, kes on eostatud abielu kestel, kuid sündis pärast abielu lahutamist või kehtetuks tunnistamist, juhul, kui abielu lahutamise või kehtetuks tunnistamise päevast kuni lapse sündimise

päevani ei ole möödunud üle 10 kuu, toimub samas korras nagu abielus olevate vanemate lapse sünni registreerimine.

Sünniakti lahtris 22 märgitakse, kus ja millal registreeriti abielulahu- tus või millal ja milliise kohtu poolt on abielu kehtetuks tunnistatud.

Vanemate abielu lõppemine või selle kehtetuks tunnistamine ei too endaga kaasa laste perekonnanime muutmist.

Kui vanem, kelle kasvatada jäi laps seoses abielu lahutamise või kehtetuks tunnistamisega, soovib anda lapsele oma perekonnanime, la- hendab küsimuse eestkoste- ja hooldusorgan lähtudes lapse huvidest.

Viieteistkümneaastaseks saanud lapse perekonnanime muutmine võib toimuda ainult tema nõusolekul.

24. Mitmikute sünni registreerimisel koostatakse igaühe kohta eraldi sünniakt ja antakse välja eraldi sünnitunnistus.

25. Kui leidlapse vanemad ei ole teada, registreeritakse tema sünd 3 päeva jooksul leidmise päevast arvates eestkoste- ja hooldusorgani, lapse paigutuskohaks oleva lasteasutuse administratsiooni, siseasjade organi või isiku, kelle juures laps asub, avaldusel. Koos sünni registreerimise avaldusega esitatakse perekonnaseisuorganile dokument (akt, proto- koll, tõend), milles on märgitud lapse leidmise aeg, koht ja asjaolud, ning meditsiiniasutuse tõend lapse vanuse kohta.

Kui vanemad ei ole teada, kantakse lapse perekonna-, ees- ja isanimi sünniakti riikliku lasteasutuse administratsiooni või lapse kasvatada võt- nud kodaniku ütluse järgi.

Leidlapse sünniakti vanemate osa ei täideta, vaid lahtris 22 märgi- takse: «Leidlaps, vanemad teadmata», lasteasutuse nimi ja aadress või lapse enda juurde kasvatada võtnud isiku perekonna-, ees- ja isanimi ning aadress.

26. Kui laps on sündinud ekspeditsioonil, polaarjaamas või kauges kohas, kus ei ole perekonnaseisuorganit, registreeritakse lapse sünd vane- mate või ühe vanema alatise elukoha järgi.

27. Surnult sündinud lapse kohta koostatakse ainult sünniakt arsti- tunnistuse alusel. Sünniakti lahtris 8 «Kas elusalt või surnult sündinud» märgitakse «Surnult sündinud». Surnultsündinu kohta sünnitunnistust välja ei anta.

Kui laps suri varsti pärast sündimist (ka siis, kui ta elas ainult mõne minuti), koostatakse kaks perekonnaseisuakti: sünniakt ja surmaakt. Neil juhtudel antakse välja ainult surmatunnistus.

Surnultsündinust on kohustatud perekonnaseisuorganile teatama selle meditsiiniasutuse administratsioon, kus ema sünnitamise ajal viibis, või jaoskonnaarst, kui laps sündis kodus.

28. Sünni registreerimisel kantakse vanemate passidesse (sõjaväelaste isikutunnistustesse ja sõjaväepiletitesse) andmed lapse kohta, näidates kus ja millal on sünniakt koostatud.

Andmed Nõukogude kodaniku ja välismaalase või kodakondsuseta isiku vahelisest abielust sündinud laste kohta kantakse selle vanema passi, kes on Nõukogude kodanik.

Perekonnaseisubüroo (-osakond) saadab lapse sünni kohta rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee siseasjade osakonnale kindlaksmääratud vormi kohase teate.

Kui lapse sünd registreeritakse vanemate alatise elukoha järgses küla- või alevinõukogu täitevkomitees, kantakse andmed vastsündinu kohta ka majapidamisraamatusse ja majaraamatusse. Neil juhtudel teadet siseasjade osakonnale ei saadeta.

Vajaduse korral antakse avaldajale tõend lapse sünnitoetuse saamiseks.

29. Kui avaldus sünni registreerimiseks tehti pärast aasta möödumist lapse sünnist, registreerib rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakond) sünni taastatud sünniakti registreerimiseks kehtestatud korras kui esmase, märkides sünniakti numברי järele «Registreeritud hilinemisega».

Sünniaktide teisi eksemplare neil juhtudel riikliku statistika organitele ei saadeta.

III. Surma registreerimine

30. Surm registreeritakse perekonnaseisuorganis kohas, kus surnu elas, või surmakohas.

Surma registreerimine surma fakti tuvastamise või kodaniku surnuks kuulutamise kohta käiva kohtuotsuse alusel toimub otsuse teinud kohtu asukoha järgses perekonnaseisuorganis.

31. Avalduse surma kohta peavad tegema surnu sugulased või teised kodanikud, kes elasid koos surnud isikuga, kui aga neid ei ole, siis naabrid, majavalitsus, meditsiinasutuse administratsioon või siseasjade organ, kes leidis laiba.

Avaldus surma registreerimiseks peab olema tehtud perekonnaseisuorganile mitte hiljem kui kolme päeva jooksul, arvates surma saabumisest või laiba leidmisest.

32. Surma registreerimise aluseks on arstlik surmatunnistus või velskritõend surma kohta või kohtuotsus surma fakti tuvastamise või kodaniku surnuks kuulutamise kohta.

Vägivaldne surm (tapmine, enesetapmine, surm õnnetusjuhtumi tagajärjel) registreeritakse kohtumeditiinieksperti poolt väljaantud arstliku surmatunnistuse alusel.

Arstlik surmatunnistus või velskritõend surma kohta, millele on märgitud surmaakti number ja koostamise kuupäev, lisatakse surmaakti teisele eksemplarile.

33. Tundmatute (mitteäratuntud) isikute surma registreerimisel märgitakse surmaakti ainult need registreerimiseks vajalikud andmed, mis on näidatud kohtumeditiinilise ekspertiisi aktis.

34. Seaduses ettenähtud korras surnuks tunnistatud isikute, samuti üle aasta tagasi surnud isikute surma registreerimisel koostab perekonnaseisubüroo (-osakond) surmaakti eraldi numeratsiooniga.

Seaduses ettenähtud korras surnuks tunnistatud isikute surma registreerimisel märgitakse surmaakti surmaajana kohtuotsuse jõustumise kuupäev. Kui kohtuotsusega on tuvastatud isiku surma fakt kindlal ajal, siis surma kuupäevana märgitakse surmaakti kohtuotsuses näidatud kuupäev.

Surmaakti lahtrisse 12 («Surmafakti tõendavad dokumendid») märgitakse «Surnuks kuulutatud» või «Surma fakt tuvastatud», otsuse teinud kohtu nimi ja otsuse kuupäev.

35. Sõjaväelaste surm rahuajal registreeritakse perekonnaseisuorganais üldistel alustel.

36. Reisil (rongis, laeval, lennukis jm.) surnud isikute surma võib registreerida lähimas perekonnaseisuorganisis.

37. Ekspeditsioonidel, polaarjaamades ja kaugetes maakohtades, kus ei ole perekonnaseisuorganeid, surnud isikute surm registreeritakse nende endises alatises elukohas.

38. Vabadusekaotuse kandmise kohtades surnud isikute surm registreeritakse perekonnaseisubüroos (-osakonnas) surnud isiku viimase alatise elukoha järgi enne vahistamist, kui aga viimast elukohta ei ole võimalik kindlaks teha, siis surnud isiku vabadusekaotuse kandmise koha asukoha järgi. Surm registreeritakse neil juhtudel vabadusekaotuse kandmise koha administratsiooni teate alusel.

Nende isikute kohta surmaakti täitmisel märgitakse lahtris 8 («Surma põhjus») vabadusekaotuse kandmise koha administratsiooni teates näidatud surma põhjus.

Isikute surm, kelle suhtes on täide viidud kohtuotsusega mõistetud kõrgeim karistumäär (mahalaskmine), registreeritakse perekonnaseisubüroos (-osakonnas) süüdimõistetud viimase alatise elukoha järgi enne vahistamist, andmete puudumisel viimase elukoha kohta — otsuse teinud kohtu asukoha järgi, kohtu teate alusel. Surmaaktis märgitakse surma põhjus vastavalt kohtu teatele. Surmatunnistusele surma põhjust ei märgita.

39. Surma registreerimisel võtab perekonnaseisuorgani töötaja ära surnu passi ja sõjaväepileti või arvelevõtmise tunnistuse ning teeb nende dokumentide esimesele leheküljele järgmise märkme: «Suri «....»..... 19.... a. Surmaakti nr. ....».

Passi, sõjaväepileti või arvelevõtmise tunnistuse äraandmiseks mitteesitamine ei takista surma registreerimist.

40. Surnute passid ja sõjaväepiletid või arvelevõtmise tunnistused antakse üle vastavalt rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee siseasjade osakonnale surma registreerinud perekonnaseisuorgani asukoha järgi ja rajooni või linna sõjakomissariaadile, kus surnu arvel oli, mitte harvemini kui kord kuus. Nimetatud dokumente hoitakse seifides või tulekindlates kappides.

Kui surnu pass või sõjaväepilet või arvelevõtmise tunnistus jäi surma registreerimisel ära andmata, teatatakse sellest vastavalt siseasjade osakonnale ja sõjakomissariaadile, kus surnu arvel oli.

Kuni 16 aasta vanuste laste surma registreerimisel, kui nad enne surma elasid koos vanematega (eestkostjatega, hooldajatega) ja olid nende ülalpidamisel, kriipsutab perekonnaseisubüroo (-osakond) läbi passides või neid asendavates dokumentides olevad märkmed surnute kohta ja saadab rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee siseasjade osakonnale kehtiva vormi kohase teate.

Kuni 16 aasta vanuste laste surma registreerimisel vanemate (eestkostjate, hooldajate) alatise elukoha järgses küla või alevi tööraha saa-

dikute nõukogu täitevkomitees kriipsutatakse nad maha ka majapidamisraamatust ja majaraamatust, kusjuures siseasjade osakonnale teadet nende kohta ei saadeta.

41. Kui surma registreerimisel ilmneb, et surnu alaealised lapsed jäid ilma eestkoste või hoolduseta, on perekonnaseisuorgan kohustatud samal päeval sellest teatama eestkoste- ja hooldusorganile laste elukoha järgi.

42. Välismaalaste ja kodakondsuseta isikute surma registreerimisel võetakse ära rahvuspass ja elamisluba või kodakondsuseta isiku elamisluba, mis koos korduva surmatunnistusega antakse perekonnaseisuorgani poolt hiljemalt 10 päeva jooksul üle rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee siseasjade osakonnale.

Nimetatud isikute surmatunnistus antakse välja ainult surnu lähedastele sugulastele — abikaasale, lastele, vanematele, õdedele ja vendadele.

43. Ordenite ja medalitega autasustatud isikute surmast teatab perekonnaseisuorgan rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele.

44. Surma registreerimisel antakse avaldajale tõend matusetootuse saamiseks.

IV. Abielu registreerimine

45. Abielu registreeritakse mõlema või ühe abielluja alatise või ajutise elukoha või nende vanemate elukoha järgses rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroos (-osakonnas) abielluda soovijate poolt isiklikult esitatud kindlaksmääratud vormi kohase kirjaliku avalduse alusel.

46. Abielu registreeritakse pärast kuuajalise tähtaja möödumist, arvates abielluda soovijate poolt perekonnaseisubüroole (-osakonnale) avalduse esitamisest.

Üksikutel juhtudel võib perekonnaseisubüroo (-osakond) mõjuvatel põhjustel lühendada või pikendada käesoleva punkti esimeses lõikes ettenähtud tähtaega. Kuid pikendada võib seda tähtaega mitte rohkem kui kolme kuu võrra.

47. Abielu registreerimiseks on vajalik abiellujate vastastikune nõusolek ja abiellumisiga.

Abielu ei lubata sõlmida:

kodanike vahel, kellest vähemalt üks on juba abielus;

otsejoones ülenevas või alanevas liinis sugulaste vahel, vendade ja õdede ning poolvendade ja -õdede, samuti ka lapsendajate ja lapsendatute vahel;

kodanike vahel, kellest vähemalt üks on kohtu poolt tunnistatud teo- või võimetuks vaimuhaiguse või nõrgamõistuslikkuse tõttu.

48. Abiellumiseaks on kehtestatud kaheksateist aastat. Erandjuhtudel võivad rajoonide või linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed lubada abielluda naiskodanikul, kes on saanud seitsmeteistkümnepäevaseks. Neil juhtudel märgitakse abieluakti lahtris 15 («Märkmed»): «..... Rajooni (Linna) Tööraha Saadikute Nõukogu Täitev-

komitee otsusega «....»..... 19.... a. nr. .... on kod. .... vähendatud abiellumisiga ..... kuu võrra».

49. Abiellumise avaldused registreeritakse erizurnalis, kus märgitakse abiellujate perekonna-, ees- ja isanimed, avalduse vastuvõtmise kuupäev ja abielu registreerimiseks määratud kuupäev.

Koos avaldusega tuleb anda allkiri selle kohta, et puuduvad abiellumist takistavad asjaolud ja et ollakse vastastikku teadlikud teineteise tervislikust seisukorrast.

Abiellumise avaldust vastuvõttev ametiisik on kohustatud tutvustama abielluda soovijaid abielu registreerimise tingimuste ja korraga, hoiatama neid, et nad vastutavad valeandmete andmise eest, veenduma, et nad on teadlikud teineteise tervislikust seisukorrast, ja neile ära seletama nende kui tulevaste abikaasade ja vanemate põhilised õigused ja kohustused.

Kokkuleppel isikutega, kes soovivad abielluda, määrab abiellumise avaldust vastuvõttev perekonnaseisubüroo (-osakonna) ametiisik kindlaks abielu registreerimise päeva ja kellaaaja.

Abielu registreerimise päev ja kellaaeg märgitakse abiellumise avaldusele.

50. Isikud, kes olid varem abielus, on kohustatud koos avaldusega esitama dokumendid, mis tõendavad eelmise abielu lõppemist: abikaasa surmatunnistus, abielulahutuse tunnistus või kohtuotsus abielu kehtetuks tunnistamise kohta.

Neil juhtudel märgitakse abieluakti lahtris 8 («Perekonnaseis») eelmise abielu lõppemist tõendava dokumendi andmed.

51. Kui perekonnaseisubüroole (-osakonnale) enne abielu registreerimist saabub avaldus abielu sõlmimist takistavate asjaolude kohta, lükatkse abielu registreerimine vajaduse korral edasi avalduse kontrollimiseks, kuid mitte üle ühe kuu.

Nimetatud tähtaja jooksul peab avaldaja tõendama tema poolt teatatud andmeid. Ka perekonnaseisubüroo (-osakond) võtab tarvitusele abinõud asjaolude selgitamiseks. Kui avalduses tähendatud asjaolud ei leia antud tähtajaks kinnitust, abielu registreeritakse.

52. Abielu registreerimine toimub kindlaksmääratud ajal abiellujate kohalolekul ja nende soovil tunnistajate, sugulaste ja tuttavate juuresolekul.

Abiellujate kindlaksmääratud ajal mitteilmumisel, kui nad ei ole teatanud mitteilmumise põhjusi, loetakse abiellumise avaldus kehtetuks.

53. Erandjuhtudel, kui üks abiellujatest raske haiguse tõttu ei saa ilmuda abielu registreerimiseks perekonnaseisubüroosse (-osakonda), võib raviva arsti nõusolekul abielu registreerida väljaspool perekonnaseisubürood (-osakonda) (kodus, haiglas jne.).

Abielu registreerimisel väljaspool perekonnaseisubüroo (-osakonna) ruume tehakse sellekohane märged abieluakti lahtris 15.

54. Abiellujate nõusolekul tagab perekonnaseisubüroo (-osakond) abielu registreerimise pidulikkuse.

Selleks eraldatakse abielu registreerimiseks hästi korrastatud ruumid, mis on sisustatud vajaliku mööbli ja inventariga.

55. Eesti NSV siseministri loal võib erandjuhtudel sõlmida vabadusekaotuse kandmise kohas karistust kandva vahialuse abielu isikuga, kes elas

temaga koos enne vahistamist ja kellel on temaga ühiseid või lapsendatud lapsi. Laste põlvnemine karistust kandvast isikust, samuti lapsendamine peab olema tõendatud seaduses ettenähtud korras.

Neil juhtudel registreeritakse abielu parandusliku töö asutuses karistust kandva isiku asukoha järgse perekonnaseisubüroo (-osakonna) poolt.

Kinnipeetava isiku samasust tõendab kinnipidamiskoha administratsioon.

Abielu registreerimise kohta vabadusekaotuse kohtades tehakse märge abieluakti lahtris 15.

56. Ühiste lastega isikute abielu registreerimisel märgitakse abieluakti lahtris 9 («Andmed ühiste laste kohta») ühiste laste nimed ja sünniajad ning vanematele selgitatakse isaduse tuvastamise korda.

57. Abielu registreerimisel valivad abikaasad omal soovil ühiseks perekonnanimeks ühe abikaasa perekonnanime või kumbki abikaasa säilitab oma abielueelse perekonnanime.

58. Nõukogude kodanike abielud välismaalastega, samuti välismaalaste abielu registreeritakse üldistel alustel.

Kui välismaalaste isikut tõendavates dokumentides ei ole andmeid nende perekonnaseisu kohta, peavad nad esitama tõendi, et nad ei ole abielus, mis on välja antud selle riigi pädeva organi poolt, kelle kodanikud (alamad) nad on, samuti välisriigi vastava organi poolt väljaantud loa abielu sõlmimiseks Nõukogude kodanikuga.

59. Abiellunud kodanike passides või isikut tõendavates dokumentides tehakse märge abielu registreerimise kohta, kus näidatakse teise abikaasa perekonna-, ees- ja isanimi, sünniaasta, abielu registreerimise koht ning aeg.

Kui üks abikaasa võttis abiellumisel teise abikaasa perekonnanime, tuleb passi esimesele leheküljele teha märge: «Pass kuulub ümbervahetamisele 10 päeva jooksul abielu registreerimise momendist arvates seoses perekonnanime muutmisega».

V. Abielulahutuse registreerimine

60. Abielulahutus registreeritakse mõlema või ühe abikaasa elukoha järgses rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroos (-osakonnas).

61. Abielulahutus kohtuotsuse alusel registreeritakse perekonnaseisubüroos (-osakonnas) mõlema või ühe abikaasa avaldusel.

Perekonnaseisubüroosse (-osakonda) abielulahutuse registreerimiseks pöördunud abikaasa esitab koos abielu lahutamise jõustunud kohtuotsuse ärakirja või väljavõttega kviitungi talle kohtu poolt määratud riigilõivu tasumise kohta, kui ta ei ole riigilõivu tasumisest vabastatud. Abielulahutus registreeritakse olenemata riigilõivu tasumisest teise abikaasa poolt.

Abielu loetakse lõppenuks momendist, mil abielulahutus registreeritakse perekonnaseisubüroos (-osakonnas).

Kui abielulahutus on registreeritud ainult ühe abikaasa avaldusel, loetakse abielu lõppenuks, kuid teisel abikaasal ei ole kuni abielulahutuse tunnistuse saamiseni õigust uuesti abielluda.

Juhul kui perekonnaseisubüroosse (-osakonda) pöördub abielulahutuse avaldusega jõustunud kohtuotsuse alusel üks abikaasadest, kontrollib perekonnaseisubüroo (-osakond) Eesti NSV piirides, kas varem pole teise abikaasa avalduse alusel juba abielulahutust registreeritud. Kui abielulahutus on registreeritud, siis uut akti ei koostata, vaid olemasolevat abielulahutuse akti täiendatakse puuduvate andmetega ja perekonnaseisubüroosse (-osakonda) pöördunud abikaasale antakse välja abielulahutuse tunnistus, märkides abielulahutuse ajana sama kuupäeva, mis esimesele abikaasalegi.

Kui abielulahutus on registreeritud mõnes teises perekonnaseisubüroos (-osakonnas), saadetakse avaldaja poolt esitatud materjal perekonnaseisuorganile abielulahutuse akti asukoha järgi, selle täiendamiseks puuduvate andmetega ja abielulahutuse tunnistuse saamiseks.

Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivile saadetakse teade abielulahutuse akti teise eksemplari täiendamiseks puuduvate andmetega.

Kui ilmneb, et ühe ja sama abielulahutuse kohta on koostatud kaks akti, tunnistatakse hiljem koostatud abielulahutuse akt dubletteksemplariks ja selle ülemisse parempoolsesse nurka märgitakse «Dublett». Samas näidatakse, kus, millal ja mis numbriga on koostatud esmane abielulahutuse akt.

Dubletteksemplariks tunnistatud abielulahutuse akti järgi korduvaid abielulahutuse tunnistusi välja ei anta. Esmast abielulahutuse akti täiendatakse puuduvate andmetega vastavalt dublettakti andmetele.

62. Kui abikaasadel ei ole alaealisi lapsi, toimub abielu lahutamine abikaasade vastastikusel kokkuleppel perekonnaseisubüroos (-osakonnas) abikaasade ühise avalduse alusel.

Kui abikaasade vahel on vaidlus abi vajavale töövõimetule abikaasale ülalpidamise maksmise või nende ühisomanduses oleva vara jagamise kohta, võivad mõlemad abikaasad või üks nendest pöörduda hagiga kohutusse abielu lahutamiseks.

Abielulahutuse avalduses peavad abikaasad kinnitama, et neil ei ole alaealisi lapsi. Avaldusele tuleb lisada abielutunnistus.

Ühise avalduse abielu lahutamiseks esitavad perekonnaseisubüroole (-osakonnale) mõlemad abikaasad. Kui üks abikaasa ei saa mõjuvatel põhjustel ilmuda, võib ühise avalduse esitada teine abikaasa. Mitteilmunud abikaasa allkiri peab olema tõestatud avaldusel käesolevate eeskirjade punktis 77 ettenähtud korras.

Avalduse vastuvõtmisel määrab perekonnaseisubüroo (-osakond) kindlaks abielulahutuse registreerimise päeva, mille kohta teeb märkme avaldusele.

Abielulahutuse registreerimine ja abikaasadele abielulahutuse tunnistuse väljaandmine toimub kolme kuu möödumisel arvates abikaasade poolt lahutuse avalduse andmise päevast.

Kui abielulahutuse avalduse esitas üks abikaasa, saadetakse teisele abikaasale teade lahutuse registreerimise päeva kohta ja et on vajalik ilmuda nimetatud ajaks.

Kui abikaasad nimetatud tähtaja möödumisel jäävad soovi juurde abielu lahutada, tuleb neil ilmuda kindlaksmääratud päeval perekonnaseisubüroosse (-osakonda) abielulahutuse registreerimiseks.

Abielulahutuse registreerimisel esitavad avaldajad kvitungi abielulahutuse registreerimise eest ettenähtud riigilõivu — 50 rubla tasumise kohta. Riigilõiv tasutakse abikaasade omavahelisel kokkuleppel.

Kui ilmumine määratud päeval on mõjuvatel põhjustel (raske haigus, komandering jm.) võimatu, peavad avaldajad või üks neist sellest õigel ajal teatama perekonnaseisubüroole (-osakonnale), kes võib abielulahutuse registreerimise edasi lükata ja uue tähtpäeva määrata.

Kui abikaasad ei ilmu määratud ajal abielulahutust registreerima ega teata perekonnaseisubüroole (-osakonnale) mitteilmumise põhjust, loetakse avaldus abielulahutuse registreerimiseks määratud aja möödumisel kehtetuks.

Abielulahutust võib registreerida ühe abikaasa kohalolekuta, kui see abikaasa mõjuvatel põhjustel ei saa ilmuda perekonnaseisubüroosse (-osakonda) ja tema nimel esitatakse nõuetekohaselt tõestatud avaldus, mis tõendab tema nõusolekut abielu lahutamiseks.

63. Perekonnaseisubüroos (-osakonnas) lahutatakse samuti abielu ühe abikaasa avaldusel, kui teine abikaasa on seadusega sätestatud korras tunnistatud teadmata äraolijaks või teovõimetuks vaimuhaiguse või nõdrameelsuse tõttu või on toimepandud kuriteo eest karistatud vabadusekaotusega tähtajaga mitte alla kolme aasta.

Abielulahutuse avaldusele peab olema lisatud jõustunud kohtuotsuse ärakiri teise abikaasa teadmata äraolijaks või teovõimetuks tunnistamise kohta, ärakiri või väljavõte jõustunud kohtuotsusest teise abikaasa karistamise kohta vabadusekaotusega tähtajaga mitte alla kolme aasta.

Abielulahutuse avalduse esitaja peab teatama perekonnaseisubüroole (-osakonnale) süüdimõistetud abikaasa või teovõimetu abikaasa eestkostja või teadmata äraolijaks tunnistatud abikaasa vara eestkostja aadressi.

Avalduse esitamisest teatab perekonnaseisubüroo (-osakond) abikaasale, kes viibib kinnipidamiskohas, või teovõimetu abikaasa eestkostjale või teadmata äraolijaks tunnistatud abikaasa vara eestkostjale. Teates määratakse kindlaks tähtaeg vastuse saamiseks selles, kas on vaidlust laste kohta või abikaasade ühisomanduses oleva vara jagamise või abi vajavale töövõimetule abikaasale ülalpidamise maksmise kohta. Vastamiseks kehtestatud tähtaeg ei tohi ületada kolme kuud.

Vastuse saamisel vaidluse puudumise kohta või vastuse mittesaamisel teates määratud tähtajaks registreerib perekonnaseisubüroo (-osakond) abielulahutuse.

Kui on vaidlus laste kohta, abikaasade ühisomanduses oleva vara jagamise või abi vajavale töövõimetule abikaasale ülalpidamise maksmise kohta, toimub abielu lahutamine kohtu korras.

Käesolevas punktis ettenähtud abielulahutuse registreerimise juhtudel võetava 50 kopika suuruse riigilõivu mark kleebitakse abielulahutuse avaldusele ja kustutatakse kindlaksmääratud korras.

64. Abiellumisel oma perekonnanime muutnud abikaasal on õigus pärast abielu lahutamist jälta endale abiellumisel võetud perekonnanimi või tema nõudmisel antakse talle abielueelne perekonnanimi.

Abikaasa, kes soovib saada abieluueelset perekonnanime, peab sellest teatama abielu lahutamisel. Abikaasale abieluueelse perekonnanime andmise kohta tehakse märges abielulahutuse aktis.

65. Pärast abielulahutuse registreerimist antakse avaldajale välja abielulahutuse tunnistus ja tehakse vastav märges passis või tema isikut tõendavas dokumendis.

Kui üks abikaasa võtab abielu lahutamisel tagasi abieluueelse perekonnanime, tehakse passi esimesele leheküljele märges: «Pass kuulub ümbervahetamisele 10 päeva jooksul abielulahutuse registreerimise momendist arvates seoses perekonnanime muutmisega».

Kui abielulahutus registreeriti ühe abikaasa kohalolekuta, teeb märkme (paneab templi) puudunud abikaasa isikut tõendavas dokumendis tema elukoha järgne perekonnaseisubüroo (-osakond) abielulahutuse tunnistuse kätteandmisel.

66. Abielulahutuse registreerimise kohta saadab perekonnaseisubüroo (-osakond) teate abieluakti esimese eksemplari asukoha järgsele perekonnaseisubüroole (-osakonnale) abielu lahutamise kohta märkme tegemiseks. Pärast märkme tegemist abielu lahutamise kohta abieluakti esimesel eksemplaril saadetakse teade edasi Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivile abielulahutuse kohta märkme tegemiseks teisel eksemplaril.

67. Ühe abikaasa teadmata äraolijaks tunnistamise tõttu lahutatud abielu võidakse teadmata äraolija taasilmumisel taastada «Eesti NSV tsiviilkoodeksi» § 21 sätete järgimisel, kui teadmata äraolijaks tunnistatud kodaniku abikaasa pole uuesti abiellunud.

Perekonnaseisuuorgani poolt lahutatud abielu taastab abikaasade avalduse alusel perekonnaseisubüroo (-osakond).

68. Käesolevate eeskirjade punktides 62 ja 63 ettenähtud alustel perekonnaseisubüroole (-osakonnale) esitatud abielulahutuse avaldused registreeritakse erizurnaalides.

VI. Lapsendamise registreerimine

69. Lapsendamise registreerib lapsendamise otsuse tegemise koha järgne rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakond).

Lapsendamine registreeritakse lapsendajate (lapsendaja) avaldusel rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee lapsendamise otsuse ja lapsendajate (lapsendaja) isikut tõendavate dokumentide alusel.

Avaldus lapsendamise registreerimiseks peab olema tehtud ühe kuu jooksul arvates rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt vastava otsuse vastuvõtmise päevast.

Kui lapsendajad (lapsendaja) ei esita avaldust ühe kuu jooksul arvates lapsendamise päevast, registreerib lapsendamise perekonnaseisubüroo (-osakond) rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee otsuse alusel.

70. Lapsendamine registreeritakse ainult pärast lapsendatud lapse sünni registreerimist või kaotsiläänud sünniakti taastamist.

71. Lapsendamist registreerivad ametiisikud on kohustatud hoidma lapsendamise saladust.

Lapsendamise registreerimine, muudatuste tegemine lapsendatute sünniaktides, samuti lapsendamise aktide ja lapsendatute sünniaktide ning teiste lapsendamisega seoses olevate materjalide säilitamine toimub korras, mis tagab lapsendamise saladuse hoidmise.

Lapsendajate nõusolekuta, nende surma korral aga eestkoste- ja hooldusorgani nõusolekuta pole lubatud avaldada andmeid lapsendatute kohta ega teha perekonnaseisuaktidest väljavõtteid, millest nähtuks, et lapsendajad pole lapsendatu veresugulased.

Isikuid, kes on avaldanud lapsendamise saladuse lapsendajate tahte vastaselt, võib vastutusele võtta seaduses ettenähtud korras.

72. Rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee lapsendamise otsuse alusel koostab perekonnaseisubüroo (-osakond) lapsendamise akti, teeb muudatused lapsendatu sünniaktis ja annab välja uue sünnitunnistuse. Varem väljaantud sünnitunnistus annulleeritakse.

Vastavalt «Eesti NSV abielu- ja perekonnakoodeksi» §-dele 123 ja 124 ning rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee lapsendamise otsuse alusel võidakse sünniaktis teha järgmised muudatused:

lapsendajaid võib kanda lapsendatava sünniakti vanemadena;

lapsendatavale võib anda lapsendaja perekonnanime ja isanime lapsendaja eesnime järgi. Lapse lapsendamisel naiskodaniku poolt antakse isanimi tema ütluse kohaselt. Lapsendaja soovil võidakse muuta ka lapsendatava eesnimi;

lapse lapsendamisel abielus mitteoleva naiskodaniku poolt juhul, kui ta palub end kanda lapsendatava sünniakti vanemana, kantakse andmed lapse isa kohta sünniakti lapsendaja perekonnanime järgi; lapse isa ees- ja isanimi ja rahvus märgitakse lapsendaja ütluse kohaselt;

lapsendamise saladuse tagamiseks on lapsendajate palvel lubatud erandjuhtudel muuta lapse sünnikohta.

73. Kui lapsendatava sünd oli registreeritud teises kohas, siis teade vastavate muudatuste kandmiseks lapsendatu sünniakti saadetakse lapsendatu sünniakti esimese eksemplari asukoha järgsele perekonnaseisubüroole (-osakonnale), kes teeb aktis muudatused, saadab välja uue sünnitunnistuse ja saadab teate Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivile analoogiliste muudatuste tegemiseks lapsendatu sünniakti teises eksemplaris.

74. Kui rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee lapsendamise otsusega on muudetud lapsendatud lapse sünnikoht ja muudatuste tegemine aktis ei taga lapsendamise saladust, on lapsendajate palvel lubatud koostada lapsendatava uus sünniakt perekonnaseisubüroos (-osakonnas) sünnikoha järgi, mis on näidatud vastava rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt.

Taastatud sünniakti lahtris 16 («Märkmed») näidatakse esmase sünniakti kuupäev ja koostamise koht.

Lapsendatu uue sünniakti koostamisest teatatakse Eesti NSV Vabariiklikule Perekonnaseisuaktide Büroole ja lapsendamise akti esimese eksemplari ning lapsendatu esmase sünniakti asukoha järgsele perekonnaseisubüroole (-osakonnale).

75. Lapsendamise kehtetuks tunnistamine ja lapsendamise tühistamine on lubatud ainult kohtu korras.

Kui lapsendamine tunnistatakse kehtetuks, annulleerib perekonnanseisubüroo (-osakond) lapsendamise akti ja taastab lapsendatu sünniaktis kõik esmased andmed, mis olid enne lapsendamist.

Kui lapsendamine tühistatakse kohtuotsuse alusel, teeb perekonnanseisubüroo (-osakond) lapsendamise aktis märkmed lapsendamise tühistamise kohta ja juhul, kui see on kohtuotsuses märgitud, taastab lapsendatu sünniaktis esmased andmed, mis olid enne lapsendamist.

VII. Isaduse tuvastamise registreerimine

76. Isaduse tuvastamine registreeritakse ühe vanema elukoha või isaduse tuvastamise kohtuotsuse tegemise koha järgses perekonnaseisuorganisis.

Isaduse tuvastamise registreerimise alusteks on: lapse omavahel abielus mitteoleva isa ja ema ühine avaldus, mis on esitatud perekonnanseisuorganile; kohtuotsus isaduse tuvastamise kohta (isaduse fakti tuvastamise kohta); tulevase lapse omavahel abielus mitteolevate vanemate ühine avaldus, mis on vormistatud kindlaksmääratud korras eelnevalt ema raseduse ajal; lapse emaga abielus mitteoleva isa avaldus, kui lapse ema on surnud, surnuks kuulutatud, teovõimetuks tunnistatud või kui ei ole võimalik tema elukohta kindlaks teha.

77. Kui ühel või mõlemal vanemal, kes ei ole omavahel abielus, puudub võimalus isiklikult ilmuda perekonnaseisuorganisse lapse isaduse tuvastamiseks ühise avalduse vormistamiseks, võidakse nende tahteavaldus vormistada eraldi avaldusena. Nimetatud eraldi avaldus peab olema notariaalselt tõestatud. Notariaalselt tõestatud avaldusega võrdsustatakse:

sõjaväelase avaldus, mis on tõestatud vastava sõjaväeosa juhtkonna poolt;

NSV Liidu lipu all sõitval mere- või jõelaeval viibiva kodaniku avaldus, mis on tõestatud sõidu ajal laeva kapteni (komandöri) poolt;

haiglas, hospitalis või sanatooriumis viibiva kodaniku avaldus, mis on tõestatud pea- või vanemarsti, nende puudumise korral aga valvearsti poolt;

invaliididekodus viibiva kodaniku avaldus, mis on tõestatud invaliididekodu juhataja poolt;

uurimis-, arktelistel ja teistel ekspeditsioonidel viibiva kodaniku avaldus, mis on tõestatud ekspeditsiooni ülema poolt;

kinnipidamiskohas viibiva kodaniku avaldus, mis on tõestatud kinnipidamiskoha administratsiooni poolt;

väljaspool NSV Liidu piire elava Nõukogude kodaniku avaldus, mis on tõestatud NSV Liidu saatkonnas või konsulaadis.

78. Kui teatud asjaolude tõttu võib ühise avalduse esitamine pärast lapse sündimist muutuda võimatuks või raskeks, siis võivad omavahel abielus mitteolevad tulevase lapse vanemad naise raseduse ajal vormistada eelnevalt ühise avalduse käesolevate eeskirjade punktis 77 ettenähtud korras.

79. Isaduse tuvastamise registreerimise avaldusele lisatakse lapse sünnitunnistus. Neil juhtudel, kui isaduse tuvastamise registreerimine toimub üheaegselt lapse sünni registreerimisega, lapse sünnitunnistust avaldusele ei lisata.

Kui lapse ema on surnud, surnuks kuulutatud või kui ei ole võimalik tema elukohta kindlaks teha või kui lapse ema on tunnistatud teovõimetuks, peab end lapse isaks tunnistanud isiku avaldusele olema lisatud ema surmatunnistus, kohtuotsus ema surnuks kuulutamise kohta, dokumendid, mis tõendavad, et tema elukohta ei ole võimalik kindlaks teha, või kohtuotsus ema teovõimetuks tunnistamise kohta.

Isaduse tuvastamise akti lahtris 19 («Märkmed») tehakse viide vastavale dokumendile.

80. Isaduse tuvastamise registreerimisel antakse lapsele perekonnanimi vanemate perekonnanime järgi. Kui vanematel on erinevad perekonnanimed, antakse lapsele isa või ema perekonnanimi vanemate kokkuleppe kohaselt, kokkuleppe puudumisel aga eestkoste- ja hooldusorgani poolt.

Viieteistkümneaastaseks saanud lapse perekonnanime muutmine võib toimuda ainult tema nõusolekul.

Lapse isanimi muudetakse isa eesnime järgi.

81. Omavahel abielus mitteolevate vanemate ühise avalduse alusel isaduse tuvastamine täisikka jõudnud kodaniku suhtes on lubatud ainult tema kirjalikul nõusolekul, kui ta on aga tunnistatud teovõimetuks, siis tema eestkostja või eestkoste- ja hooldusorgani nõusolekul.

Lapse kirjalikus nõusolekus peab olema märgitud, kas ta soovib võtta isa perekonnanime või jätta endise perekonnanime. Sellise nõusoleku kohta tuleb teha märge isaduse tuvastamise akti lahtris 19.

82. Andmed ema ja lapse kohta kantakse isaduse tuvastamise akti vastavalt lapse sünniaktile või sünnitunnistusele.

Kui lapse vanemad abiellusid pärast lapse sündi ja abielu registreerimisel võttis lapse ema oma abikaasa perekonnanime, siis tehakse isaduse tuvastamise akti lahtris 19 märge selle kohta, kus, millal, mis numbril all on abieluakti koostatud.

Neil juhtudel muudetakse lapse sünniaktis ema perekonnanimi.

83. Isaduse tuvastamise akti alusel kannavad perekonnaseisuorganid isa andmed lapse sünniakti.

Samal alusel kannavad perekonnaseisuorganid ka kõik teised isaduse tuvastamisega seotud muudatused lapse sünniakti esimesse ja teise eksemplari ning annavad välja uue sünnitunnistuse.

Endine sünnitunnistus annulleeritakse.

Kui lapse sünniakt asub teises kohas, siis saadetakse sünniakti esimese eksemplari asukoha järgsele perekonnaseisubüroole (-osakonnale) teade seoses isaduse tuvastamise registreerimisega vajalike muudatuste sünniakti kandmiseks ning uue sünnitunnistuse väljasaatmiseks.

Sünniakti asukoha järgne perekonnaseisubüroo (-osakond) teeb teate alusel sünniaktis vajalikud muudatused, saadab välja uue sünnitunnistuse ning saadab Eesti NSV Vabariiklikule Perekonnaseisuaktide Büroole teate muudatuste tegemiseks sünniakti teises eksemplaris.

84. Kui isadus tuvastatakse lapse suhtes, kelle sünniaktis on märges tõendi väljaandmise kohta esitamiseks rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee sotsiaalkindlustuse osakonnale, peab perekonnaseisubüroo (-osakond), kes tegi isaduse tuvastamisega seotud muudatused lapse sünniakti esimeses eksemplaris, teatama isaduse tuvastamisest lapse ema elukoha järgsele sotsiaalkindlustuse osakonnale, kui laps ei ole veel 12 aastat vana.

85. Isaduse tuvastamise registreerimisel kantakse lapse andmed end lapse isaks tunnistanud isiku passi (sõjaväelase isikutunnistusse või sõjaväepiletisse) üldistel alustel.

VIII. Perekonna-, ees- ja isanime muutmise registreerimine

86. Nõukogude täisealiseks saanud kodanike perekonna-, ees ja isanime muutmise registreerib avaldaja alatise elukoha järgne rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakond) kehtestatud korras väljaantud lubade alusel.

87. Pärast perekonna-, ees- ja isanime muutmist teeb perekonnaseisubüroo (-osakond) vajalikud muudatused avaldaja perekonnaseisuaktide ja tema alaealiste laste sünniaktide esimestes eksemplarides ning saadab teate Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivile analoogiliste muudatuste tegemiseks nende aktide teistes eksemplarides.

88. Kui seoses perekonna-, ees- ja isanime muutmise registreerimisega tehti perekonnaseisuaktides muudatusi, annulleerivad perekonnaseisubürood (-osakonnad) varem väljaantud perekonnaseisutunnistused ja annavad nende asemele uued tunnistused, arvestades aktides tehtud muudatusi.

89. Kui perekonnaseisuaktid, milles on vaja teha muudatusi seoses perekonna-, ees- ja isanime muutmisega, asuvad teistes perekonnaseisubüroodes (-osakondades), saadetakse teated muudatuste tegemiseks nende aktide esimeste eksemplaride asukoha järgsetele perekonnaseisubüroodele (-osakondadele).

Teadete alusel teevad perekonnaseisubürood (-osakonnad) muudatused vastavate aktide esimestes eksemplarides, kirjutavad välja uued perekonnaseisutunnistused, saadavad need perekonnaseisubüroodele (-osakondadele) kätteandmiseks avaldajale selle elukoha järgi ja teated Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivile analoogiliste muudatuste tegemiseks aktide teistes eksemplarides.

90. Isa eesnime muutmise registreerimisel muudetakse tema alaealiste laste isanimi. Täisealiste laste isanimi muudetakse ainult neil juhtudel, kui täisealsed lapsed ise esitavad perekonnaseisubüroole (-osakonnale) sellekohase avalduse.

Alaealiste laste perekonnanimi muudetakse, kui perekonnanime muudavad mõlemad vanemad. Kui perekonnanime muudab ainult üks vanematest, võidakse tema alaealiste laste perekonnanimi muuta vanemate kokkuleppel, selle puudumisel aga otsustab laste perekonnanime muutmise eestkoste- ja hooldusorgan.

91. Juhul kui isik, kes abiellumisel jättis endale abielueelse perekonnanime, hiljem muutis selle abikaasa perekonnanimeks, toimub perekonnanime parandamine mitte sünniaktis, vaid abieluaktis. Abieluaktis parandatakse perekonnanimi ka neil juhtudel, kui abiellumisel võetud nimi muudetakse abielueelseks perekonnanimeks.

Kui isik, kes pärast abielu lahutamist jättis endale abiellumisel võetud perekonnanime, hiljem muutis selle abielueelseks perekonnanimeks, muudetakse perekonnanimi abielulahutuse aktis.

IX. Perekonnaseisuaktide täitmise eeskirjad

92. Perekonnaseisuaktid koosnevad esimestest ja teistest eksemplariidest.

Akti esimene ja teine eksemplar täidetakse üheaegselt ja nummerdatakse ühe ja sama järjekorranumbriga.

Perekonnaseisuaktide numeratsioon algab numbrist üks ja seda peetakse numbrite järjekorras aasta jooksul alates 1. jaanuarist kuni 31. detsembrini (kaasa arvatud).

Iga aktiliigi kohta peetakse eraldi numeratsiooni.

93. Perekonnaseisuaktide plangid ja väljaantavad perekonnaseisutunnistused täidetakse tindiga, selge, loetava käekirjaga ja ammendavate vastustega. Üksikute sõnade vahelejätmine või lühendamine, samuti parandused ja kaaped ei ole lubatud. Lahtrites, mille küsimustele antakse eitavad vastused, kirjutatakse sõna «ei».

Perekonna-, ees- ja isanimed kirjutatakse välja täielikult vastavalt esitatud dokumentidele.

94. Perekonnaseisuaktide lahtrites «Rahvus» märgitakse isiku rahvus passi järgi. Passi puudumisel määratakse rahvus vanemate rahvuse järgi.

Kui isiku vanemad, kelle rahvust määratakse, on eri rahvustest, märgitakse tema rahvus ühe vanema järgi vastavalt isiku soovile.

Välismaalaste perekonnaseisuaktide registreerimisel märgitakse peale rahvuse ka riigi nimi, kelle kodanikud (alamad) nad on. Näiteks «poolakas — Poola Rahvavabariigi kodanik».

Kodakondsuseta isikutel märgitakse rahvus, lisades sõnad «kodakondsuseta isik». Näiteks «hispaanlane — kodakondsuseta isik».

95. Perekonnaseisuaktide vastavates lahtrites märgitakse sünni-, elu- ja surmakoht kehtiva administratiiv-territoriaalse jaotuse järgi.

96. Perekonnaseisuaktide lahtrites «Kus ja kellena töötab» ning «Kus ja kellena töötas» märgitakse ettevõtte, asutuse, organisatsiooni, kolhoosi jne. nimi ja isiku ametikoht või tehtav töö. Sõjaväelastel märgitakse sõjaväeosa või asutuse nimi.

Kui avaldaja perekonnaseisuakti registreerimise ajal ei tööta, märgitakse tema elatusvahendite allikas («pensionär», «mehe-teenistuja ülalpidamisel» jne.).

Pensionäride surma registreerimisel märgitakse lahtris «Kus ja kellena töötas» täiendavalt surnud pensionäri endine põhitegevus («pensionär-normeerija», «pensionär-õpetaja» jne.).

97. Perekonnaseisuaktide lahtrites «Isikut tõendavad dokumendid» ja «Vanemate isikut tõendavad dokumendid» märgitakse dokumendi nimi, seeria ja number, samuti millal ja millise organi poolt on dokument välja antud.

98. Perekonnaseisutunnistusele märgitavad andmed peavad vastama perekonnaseisuaktis märgitud andmetele.

X. Korduvate perekonnaseisutunnistuste väljaandmine

99. Korduvaid perekonnaseisutunnistusi annavad välja kodanike avaldustel rajoonide või linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede perekonnaseisubürood (-osakonnad) ja Eesti NSV Vabariiklik Perekonnaseisuaktide Büroo perekonnaseisuaktide alusel.

100. Korduvate tunnistuste väljaandmise avaldusi kontrollitakse perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute (meetrikaraamatute, registre) järgi. Kontrollimine toimub seitsme aasta ulatuses (avalduses märgitud aasta ja kolm aastat enne ning kolm aastat pärast seda aastat).

101. Korduvad tunnistused antakse välja isikutele, kelle kohta on perekonnaseisuakt koostatud.

Laste korduvaid sünnitunnistusi kuni nende kaheksateistkümnenda-aastaseks saamiseni võib välja anda vanematele, hooldajatele, eestkostjatele, hooldus- ja eestkosteorganitele ning lasteasutuse administratsioonile, kus laps on kasvatamisel.

Korduvad surmatunnistused antakse välja surnu sugulastele.

102. Perekonnaseisuorgani arhiivi poole isiklikult pöördunud kodanikele tuleb korduvad tunnistused välja anda samal päeval avaldaja isikut tõendavate dokumentide esitamisel.

Kodanike avaldused korduvate tunnistuste väljasaatmiseks täidetakse seitsme päeva jooksul.

Teisest linnast saabunud avalduste peale saadetakse korduvad tunnistused avaldajate elukoha järgsetele perekonnaseisubüroodele (-osakondadele), millest teatatakse avaldajale.

Sõjaväelastele saadetakse korduvad tunnistused välja väeosa komandöri nimele.

Avaldustele märgitakse väljasaadetud tunnistuse seeria ja number, perekonnaseisuorgani või sõjaväeosa nimi, kuhu tunnistus saadeti, ja väljasaatmise kuupäev.

Tunnistused saadetakse erisidega või väärikirjana.

103. Korduvate perekonnaseisutunnistuste väljaandmisel meetrikaraamatute alusel tuleb kuupäev märkida uue kalendri järgi, liites meetrikaraamatus näidatud kuupäevale 12 päeva sündmuste puhul, mis on toimunud XIX sajandil enne 1. märtsi 1900. a., ja 13 päeva meetrikaraamatus näidatud kuupäevale sündmuste puhul, mis on toimunud ajavahemikul 1. märtsist 1900. a. kuni 1. veebruarini 1918. a.

Kohanimed märgitakse vastavalt tunnistuse väljaandmise päeval kehtinud administratiiv-territoriaalsele jaotusele.

Kui meetrikaraamatus puuduvad andmed rahvuse kohta, kriipsutatakse korduvate tunnistuste vastavad lahtrid läbi.

104. Juhul kui perekonnaseisubüroos (-osakonnas) vastav perekonnaseisuakt puudub, saadetakse avaldus korduva tunnistuse saamiseks edasi täitmiseks Eesti NSV Vabariiklikule Perekonnaseisuaktide Büroole.

Kui akt puudub ka Eesti NSV Vabariiklikus Perekonnaseisuaktide Büroos, saadetakse avaldajale tõend akti puudumise kohta.

105. Perekonnaseisuaktide ära kirjad saadetakse välja ainult perekonnaseisuorganite, prokuratuuri, kohtu, riikliku julgeoleku, siseasjade ja notariaadi organite nõudmisel.

Perekonnaseisuaktide ära kirju välja anda kodanikele ei ole lubatud.

106. NSV Liidu Välisministeeriumist, Eesti NSV Välisministeeriumist ning Välisjuriidilise Kolleegiumi «Injurkollegia» Eesti NSV Esindusest saabuvad avaldused korduvate tunnistuste saamiseks välismaal kasutamiseks kuuluvad täitmisele Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo poolt.

XI. Perekonnaseisuaktide registreerimise aruandlus

107. Külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed esitavad hiljemalt iga kuu 2. kuupäevaks rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroodele (-osakondadele) sünni-, surma- ja isaduse tuvastamise aktide teised eksemplariid ühes saatenimestikuga.

Surmaaktidele lisatakse arstlikud surmatunnistused ja velskritõendid surma kohta. Nimetatud dokumente surmaaktidele kleepida ei ole lubatud.

Puudulikult vormistatud perekonnaseisuaktid (allkirjade, pitseri või templi puudumine jms.) tagastab perekonnaseisubüroo (-osakond) külade, alevite või linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele täiendavaks vormistamiseks. Nõuetekohaselt vormistatud perekonnaseisuaktid kuuluvad tagastamisele kolme päeva jooksul.

Uhel ajal perekonnaseisuaktide teiste eksemplaride esitamisega annavad külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed ka perekonnaseisuaktide esimesed eksemplariid hoiule perekonnaseisubüroosse (-osakonda).

108. Perekonnaseisubürood (-osakonnad) koostavad iga kuu perekonnaseisuaktide registreerimise aruande kindlaksmääratud vormi järgi neljas eksemplariid rajooni kohta tervikuna ja iga külanõukogu, alevi ja linna kohta eraldi. Aruande esimene ja teine eksemplariid koos sünni-, abielu-, abielulahutuse ja surmaaktide (välja arvatud surnuks kuulutatud ja rohkem kui aasta tagasi surnud isikute surmaaktid) teiste eksemplaride ning arstlike surmatunnistuste ja velskritõenditega surma kohta saadetakse Eesti NSV Vabariiklikule Perekonnaseisuaktide Büroole hiljemalt järgmise kuu 7. kuupäevaks.

Aruande kolmas eksemplariid saadetakse rajooni või linna riiklikule statistika inspektorile ning neljas eksemplariid jääb perekonnaseisubüroole (-osakonnale).

Samaaegselt saadetakse Eesti NSV Vabariiklikule Perekonnaseisuaktide Büroole lapsendamise, isaduse tuvastamise, perekonna-, ees- ja isa-

nime muutmise, surnuks tunnistatud ja rohkem kui aasta tagasi surnud isikute aktide ning taastatud perekonnaseisuaktide teised eksemplarid.

109. Eesti NSV Vabariiklik Perekonnaseisuaktide Büroo kontrollib perekonnaseisubüroodest (-osakondadest) saabunud perekonnaseisuaktide ja taastatud perekonnaseisuaktide teiste eksemplaride täitmise õigsust.

Puudulikult vormistatud perekonnaseisuaktid tagastatakse perekonnaseisubüroodele (-osakondadele) nende täiendavaks vormistamiseks. Nõuetekohaselt vormistatud aktid kuuluvad tagastamisele kolme päeva jooksul.

110. Sünni-, abielu-, abielulahutuse ja surmaaktide teised eksemplarid koos arstlike surmatunnistustega ja velskritoenditega surma kohta annab Eesti NSV Vabariiklik Perekonnaseisuaktide Büroo üle Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuvalle Statistika Keskvalitsusele; lapsendamise, isaduse tuvastamise, perekonna-, ees- ja isanime muutmise, surnuks tunnistatud ja rohkem kui aasta tagasi surnud isikute surmaaktide ning taastatud perekonnaseisuaktide teised eksemplarid säilitatakse Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivis.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuv Statistika Keskvalitsus annab sünni-, abielu-, abielulahutuse ja surmaaktide teised eksemplarid hiljemalt järgmise aasta 1. detsembriks Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivi hoiule (rajoonide, linnade, alevite, külanõukogude, samuti perekonnaseisuaktide liikide järjekorranumbrite järgi).

XII. Perekonnaseisutunnistuste plankide arvestus, hoidmine ja kulutamise aruandlus

111. Perekonnaseisutunnistuste plangid on rangel arvel olevad dokumendid ja neid hoitakse tulekindlates kappides või raudkastides.

Pärast tööaja lõppu tulekindlad kapid ja raudkastid tunnistuste plankidega pitseeritakse.

Tunnistuste plankide juurde pääsevad isikud, kes vastutavad plankide hoidmise eest, ja nende juuresolekul — nimetatud isikute otsesed ülemused.

112. Perekonnaseisutunnistuste plankide arvestamiseks peetakse järgmisi raamatuid:

Eesti NSV Vabariiklikus Perekonnaseisuaktide Büroos — tunnistuste plankide sissetuleku ja väljamineku raamat, kodanikele (asutustele) tunnistuste väljaandmise (väljasaatmise) raamat, rikutud plankide ja kehtetute tunnistuste arvestuse raamat;

rajoonide ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteede perekonnaseisubüroodes (-osakondades) — tunnistuste plankide sissetuleku ja väljamineku raamat, personaalarvestuse raamat, kodanikele (asutustele) tunnistuste väljaandmise (väljasaatmise) raamat, rikutud plankide ja kehtetute tunnistuste arvestuse raamat;

külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedes — tunnistuste plankide sissetuleku ja väljamineku raamat.

113. Eesti NSV Vabariiklikust Perekonnaseisuaktide Büroost perekonnaseisubüroole (-osakonnale) saabunud perekonnaseisutunnistuste

plangid võtab vastu rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee poolt määratud komisjon.

Tunnistuste plankide vastuvõtmise tulemuste kohta koostatakse akt, mille üks eksemplar saadetakse Eesti NSV Vabariiklikule Perekonnaseisuktide Büroole.

Vastuvõetud tunnistuste plangid võetakse arvele tunnistuste plankide sissetuleku ja väljamineku raamatus.

114. Perekonnaseisutunnistuste plankide hoidmise eest vastutav isik annab planke perekonnaseisubüroode (-osakondade) töötajatele, samuti külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele välja allkirja vastu sissetuleku ja väljamineku raamatus.

Külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele väljaantud tunnistuste plangid võetakse arvele personaalarvestuse raamatus. Plangid korduvate tunnistuste väljaandmiseks võetakse arvele kodanikele (asutustele) tunnistuste väljaandmise (väljasaatmise) raamatus.

115. Perekonnaseisutunnistuste planke antakse välja varem väljaantud plankide kulutamist tõendavate dokumentide esitamisel perekonnaseisubüroodele (-osakondadele) poole aasta vajaduseks, külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele — ühe kuu vajaduseks.

Külade, alevite ja linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele antakse tunnistuste planke välja, arvestades personaalarvetes näidatud jääke pärast rikutud plankide tagastamist vastavale perekonnaseisubüroole (-osakonnale).

116. Perekonnaseisubürood (-osakonnad) esitavad tunnistuste plankide kulutamise kindlaksmääratud vormi kohased aruanded eelmise aasta kohta Eesti NSV Vabariiklikule Perekonnaseisuktide Büroole üks kord aastas hiljemalt 15. jaanuariks.

117. Perekonnaseisutunnistuste plangid, mis on täitmisel rikutud, kehtetud ja kasutamiskõlbmatud tunnistused, samuti tunnistused, mis on saabunud teistelt perekonnaseisubüroodelt (-osakondadelt) ja mida kodanikud pole kätte saanud kuue kuu jooksul, kuuluvad hävitamisele.

Nimetatud plankide ja tunnistuste hävitamist teostab põletamise teel revisjonikomisjon, kes määratakse käesolevate eeskirjade punkti 118 kohaselt, mille kohta koostatakse akt vastavas raamatus.

118. Kõigis perekonnaseisubüroodes (-osakondades) tuleb üks kord poolaastas — jaanuaris ja juulis — korraldada revisjonid spetsiaalsete revisjonikomisjonide poolt, keda määravad rajoonide või linnade tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteed.

Komisjon kontrollib:

tunnistuste plankide arvestust ja hoidmist perekonnaseisubüroos (-osakonnas);

surunud isikute passide ja sõjaväepiletite või arvelevõtmise tunnistuste äravõtmist, kustutamist, arvestust ja üleandmist;

perekonnaseisubüroos (-osakonnas) sooritatud toimingute eest riigilõivu võtmise õigsust;

teistelt perekonnaseisubüroodelt (-osakondadelt) saadud korduvate perekonnaseisutunnistuste arvestust ja hoidmist;

kodanike avalduste ja kaebuste arvestust ja hoidmist.

Pärast korduvate perekonnaseisutunnistuste väljaandmise ja riigilõivu võtmise õigsuse kontrollimist pitseerib revisjonikomisjon korduvate tunnistuste väljaandmise avaldused, samuti abielu registreerimise avaldused ja teistelt perekonnaseisubüroodelt (-osakondadelt) saabunud perekonnaseisutunnistuste saatedokumendid ja neid hoitakse sel kujul kuni hävitamiseni. Vajaduse korral avatakse pakid revisjonikomisjoni juuresolekul.

Revideerimise tulemuste kohta koostatakse akt kolmes eksemplaris, millest esimene eksemplar esitatakse rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomiteele, teine eksemplar — perekonnaseisubüroole (-osakonnale) ja kolmas eksemplar — Eesti NSV Vabariiklikule Perekonnaseisuaktide Büroole.

Perekonnaseisuaktide muutmise ja taastamise

EESKIRJAD

I. Perekonnaseisuaktide muutmise ja parandamine

1. Kui on olemas küllaldased alused ja kui huvitatud isikute vahel ei ole vaidlusi, teevad perekonnaseisuaktides muudatusi ja vigade parandusi perekonnaseisuorganid.

Vaidluse puhul huvitatud isikute vahel lahendatakse aktides muudatuste tegemise ja aktide parandamise küsimused kohtu korras.

2. Avaldused perekonnaseisuaktides muudatuste tegemiseks ja aktide parandamiseks esitatakse avaldaja elukoha järgsele rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroole (-osakonnale).

Avaldusele peab olema lisatud ümbervahetamisele kuuluv perekonnaseisutunnistus.

3. Kui muutmist või parandamist vajav perekonnaseisuakt asub teise rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroos (-osakonnas), nõuab avalduse vastuvõtnud perekonnaseisubüroo (-osakond) välja selle akti ära kirja.

Juhul kui perekonnaseisubüroos (-osakonnas) ja perekonnaseisuorganite arhiivides akt puudub, võib akti muuta või parandada ainult pärast kaotsiläinud akti taastamist.

4. Perekonnaseisuaktides muudatuste tegemise ja aktide parandamise aluseks on:

1) vastavad dokumendid lapsendamise, isaduse tuvastamise ning perekonna-, ees- ja isanime muutmise kohta;

2) rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee otsus alaealise lapse perekonnanime muutmise kohta;

3) abielus mitteoleva ema avaldus lapse isa kohta käivate andmete kandmiseks sünniaktide raamatusse ja lapse sünnitunnistusele, kui laps on sündinud enne 1. oktoobrit 1968. a.;

4) rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakonna) otsus, mis on koostatud avaldaja elukohas ja kinnitatud rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee poolt;

5) kohtuotsus.

Avalduse vastuvõtnud perekonnaseisubüroo (-osakond) kannab perekonnaseisuakti vajalikud muudatused või parandused või saadab vastava teate (käesoleva punkti alapunktides 2, 3 ja 5 loetletud juhtudel aga täitevkomitee otsuse, ema avalduse või kohtuotsuse) muutmist või parandamist vajava akti asukoha järgsele perekonnaseisubüroole (-osakonnale).

5. Käesolevate eeskirjade punkti 4 alapunktis 4 ettenähtud otsus koostatakse järgmistel juhtudel:

kui perekonnaseisuaktis ei ole märgitud vanemate perekonna-, ees-, isanime või rahvust;

kui perekonnaseisuakti on kantud ebaõiged andmed;

kui sünni registreerimisel on lapsele antud perekonnanimi või eesnimi vanemate tahte vastaselt;

kui lapse sünniakti on märgitud mittetäielik eesnimi (deminutiivne, hellitav, lühendatud);

vajaduse korral parandada perekonnanime või eesnime seoses soo muutumisega (hermafrodiitidel);

kui registreerimisel on tehtud vigu (üksikute sõnade või andmete vahelejätmine, moonutamine).

6. Perekonnaseisuaktides teeb muudatusi ja parandusi akti asukoha järgne rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakond). Sealjuures kirjutatakse välja uus perekonnaseisutunnistus, mis antakse välja avaldajale või saadetakse perekonnaseisubüroole (-osakonnale) kätteandmiseks avaldajale tema elukohas.

Perekonnaseisuaktides tehtud muudatustest ja aktide parandamisest teatatakse Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivile.

Perekonnaseisuaktides muudatuste tegemisel ja aktide parandamisel pannakse ebaõiged andmed sulgudesse. Ebaõigete andmete kohale või nende kõrvale kantakse uued andmed.

Perekonnaseisuakti esimesele ja teisele eksemplarile tehakse märged muudatuse või paranduse aja ja aluse äranäitamiseks, mida tõestatakse märkme teinud isiku allkirja ja pitseriga.

7. Perekonnaseisuorganite keeldumise peale perekonnaseisuaktide muutmistest või nende parandamisest võib kaevata avaldaja elukoha järgsesse rahvakohtusse.

Perekonnaseisuorgani keeldumisel akti muutmistest või parandamisest antakse avaldaja palvel talle välja otsuse ärakiri.

8. Alatiselt välismaal elavad Nõukogude kodanikud esitavad avaldused perekonnaseisuaktides muudatuste tegemiseks ja aktide parandamiseks NSV Liidu konsulaarasutustele välismaal.

Välismaal asuvate NSV Liidu konsulaarasutuste taotluste alusel teeb aktides muudatusi ja parandusi akti asukoha järgne perekonnaseisubüroo (-osakond).

9. Eesti NSV territooriumil elavate ja NSV Liidu perekonnaseisuorganites perekonnaseisuakte registreerinud välismaalaste ning kodakondsuseta isikute perekonnaseisuaktides muudatuste tegemine ja nimetatud välismaalaste ning kodakondsuseta isikute perekonnaseisuaktide parandamine toimub üldistel alustel.

II. Perekonnaseisuaktide taastamine

10. Perekonnaseisuaktide taastamine toimub, kui on olemas dokumendid, mis tõendavad, et vastav akt oli varem olemas.

Akti kaotsimineku peab olema tõendatud kaotsiläinud akti asukoha järgse oblasti, krai või vabariikliku perekonnaseisuorgani arhiivi poolt.

Akti kaotsiminekut tõendav perekonnaseisuorgani arhiiv peab kontrollima akti olemasolu avalduses märgitud asula perekonnaseisuaktide raamatute (meetrikaraamatute, registrite) järgi. Kontrollitakse seitsme aasta ulatuses, s. o. avalduses märgitud aasta ning kolme sellele eelneva ja järgneva aasta ulatuses.

Akti kaotsimineku kohta tõendi väljaandmisel tuleb eelnevalt kontrollida akti esimese eksemplari olemasolu vastavas rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroos (-osakonnas).

Tõendis peab olema märgitud, kelle kohta, millise ajavahemiku eest ja milliste asulate järgi perekonnaseisuaktide raamatuid (meetrikaraamatuid, registreid) on kontrollitud ja kas kontrollitud ajavahemiku ulatuses on vastavas kohas perekonnaseisuaktide raamatud (meetrikaraamatud, registrid) ja neis olevad aktid säilinud täielikult või osaliselt.

11. Avaldused perekonnaseisuaktide taastamiseks esitatakse avaldaja elukoha järgsele rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroole (-osakonnale).

Avaldusele lisatakse: dokument, mis tõendab, et vastav akt oli varem olemas; vastava perekonnaseisuorgani arhiivi tõend akti puudumise kohta perekonnaseisuaktide raamatus; väljavõte majaraamatust või majapidamisraamatust avalduse esitanud kodaniku elukoha tõendamiseks; dokumendid, mis tõendavad akti taastamiseks vajalikke andmeid.

12. Perekonnaseisuakti taastamise avalduse vastuvõtmisel hoiatatakse avaldajat «Eesti NSV kriminaalkoodeksi» §-s 187 ettenähtud vastutusest perekonnaseisuorganile valeandmete andmise eest.

13. Sünniakti taastamise kohta esitatud avalduses märgitakse, et sünniakti varem taastatud ei ole; milleks sünnitunnistust vajatakse; avaldaja sünniaeg ja -koht; avaldaja isiku kindlakstegemiseks vajalikud andmed (abielu sõlmimise, abielu lahutamise, laste sünni, avaldaja vanemate ja teiste sugulaste kohta).

Avaldusele lisatakse elulookirjeldus, kus on märgitud avaldaja põhilised elu- ja töökohad, õppeasutused, kus avaldaja õppis, ja muud vajalikud dokumendid avaldaja ja tema sugulaste kohta.

Vajaduse korral võib perekonnaseisubüroo (-osakond) nõuda avaldajalt foto esitamist, mis saadetakse koos järelepärimisega avaldaja endisse elukohta.

14. Sünniaktide taastamise avaldused registreeritakse erizurnalis.

15. Avalduses märgitud andmeid ja esitatud dokumente tuleb hoolikalt kontrollida. Vastuoluliste andmete puhul tuleb avaldajalt nõuda seletust.

Kaabetega ja tõestamata parandustega dokumente tuleb võrrelda teiste dokumentidega.

Dokumendid, mille õigsus tekitab kahtlust, kuuluvad kontrollimisele vastavate järelepärimiste teel.

16. Isiku vanus taastatavas sünniaktis märgitakse olemasolevate dokumentide alusel (pass, sõjaväepilet, haridust tõendav dokument, väljavõte majapidamisraamatust jt.), kui nad ei ole vastuolulised.

Neis dokumentides märgitud vanus peab olema kinnitatud ka teiste tõenditega (andmetega vanuse kohta tööraamatus, ametiühingupiletis, üliõpilaspiletis, teistes perekonnaseisuaktides ja muude andmetega).

17. Sünniakti taastamisel tehakse vajalikel juhtudel arstlik läbivaatus isiku vanuse kindlakstegemiseks, kelle sünniakti taastatakse.

Arstlik läbivaatus tehakse neil juhtudel, kui avaldaja poolt esitatud dokumentides ja kontrolli tulemusel saadud materjalides puuduvad andmed isiku vanuse kohta, kelle sünniakti taastatakse, samuti kui andmed isiku vanuse kohta on vastuolulised. Nendel juhtudel määrab isiku vanuse kindlaks rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt määratud komisjon.

Komisjoni koosseisu kuuluvad: täitevkomitee sekretär, perekonnaseisubüroo (-osakonna) juhataja, siseasjade ja tervishoiu organite esindajad. Komisjoni tööst võtavad osa huvitatud asutuste esindajad (sünniaktide taastamisel pensionialiste isikute puhul — sotsiaalkindlustuse osakonna esindajad, sünniaktide taastamisel kutseealiste isikute puhul — sõjakomissariaatide esindajad jt.).

18. Kuni 18 aasta vanuste laste sünniaktid taastatakse vanemate, eestkostjate ja hooldajate avaldusel, lasteasutuses kasvatamisel olevate laste sünniaktid aga nende asutuste administratsiooni avaldusel.

Lapse sünniakti taastamise avaldusele kirjutavad alla mõlemad vanemad või üks neist, kui teine on surnud või tema asukoht on teadmata.

16 kuni 18 aasta vanuste alaealiste sünniaktid võib nende avaldustel taastada juhul, kui neil on isikut tõendavad dokumendid.

19. Korduvalt süüdi mõistetud ja mitme perekonna-, ees- ja isanimiga isikute sünniaktide taastamise kohta kogutud materjalid antakse taastamise avalduse vastuvõtnud rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakonna) asukoha järgsetele siseasjade organitele kontrollimiseks.

Pärast kontrollimist tagastavad siseasjade organid materjalid perekonnaseisubüroole (-osakonnale) koos oma arvamusega.

20. Abielu-, abielulahutuse, lapsendamise, isaduse tuvastamise, perekonna-, ees- ja isanime muutmise ja surmaaktide taastamine toimub ainult dokumendi alusel, mis tõendab, et see või teine akt varem olemas oli, või kohtuotsuse alusel.

21. Esitatud dokumentide ja kontrolli tulemuste alusel koostab avaldaja elukoha järgne perekonnaseisubüroo (-osakond) otsuse kaotsiläinud perekonnaseisuakti taastamise (või taastamisest keeldumise) kohta, mis kuulub kinnitamisele rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee poolt.

Otsuses peab olema märgitud: kelle poolt ja millal on avaldus esitatud ja millise akti taastamiseks; millised dokumendid on avaldaja esitanud; avaldaja poolt teatatud andmete kontrolli tulemused; perekonnaseisubüroo (-osakonna) arvamus kaotsiläinud akti taastamise (või taasta-

misest keeldumise) kohta. Sünniakti taastamise korral märgitakse, milliste dokumentidega on tõendatud isiku vanus, kelle sünniakt taastatakse. Otsuses näidatakse kõik andmed, mis on vajalikud taastatava akti kõigi lahtrite täitmiseks või lisatakse otsusele taastatava akti täidetud plank, mis sisaldab dokumentide ja kontrollimaterjalidega tõendatud andmeid. Akti plangi tõestab otsuse koostanud isik oma allkirja ja pitseriga.

22. Kui sünniakti taastamiseks esitatud dokumentide ja kontrolli tulemuste alusel ei ole võimalik kindlaks teha isiku sünni päeva ja kuud, tuleb sünni kuupäevaks lugeda kindlakstehtud aasta 1. juuli.

Kui puuduvad andmed ainult sünni päeva kohta, tuleb sünni päevaks lugeda vastava kuu 15. kuupäev. Kui avaldaja ei saa sünnikohta dokumentidega tõendada, tuleb lahtris «Sünnikoht» märkida see asula, kus asub taastatud sünniakti registreeriv perekonnaseisubüroo (-osakond), mille kohta tehakse erimärkmete lahtris vastav õiendus.

23. Perekonnaseisuakti taastamise otsus koostatakse kahes eksemplaris. Otsuse esimene eksemplar koos kõigi kontrollmaterjalidega saadetakse rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroole (-osakonnale), kus kaotsiläinud akt asus. Otsuse teine eksemplar jääb akti taastamise otsuse koostanud perekonnaseisubüroole (-osakonnale).

Neil juhtudel, kui taastatakse samas perekonnaseisubüroos (-osakonnas) asunud akti, koostatakse otsus ühes eksemplaris.

Otsus akti taastamisest keeldumise kohta koostatakse kahes eksemplaris. Esimest eksemplari ühes kontrollimaterjalidega hoitakse perekonnaseisubüroos (-osakonnas). Teine eksemplar antakse kätte või saadetakse avaldajale.

24. Taastatud perekonnaseisuakti registreerib kaotsiläinud akti asukoha järgse rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakond).

Taastatud akt koostatakse kahes eksemplaris. Taastatud akti teine eksemplar saadetakse Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivile.

Taastatud sünniaktid koostatakse eriplankidel, teised taastatud perekonnaseisuaktid aga vastava aktiliigi plankidel.

Taastatud akti mõlemad eksemplariid nummerdatakse ühe ja sama numbriga.

Taastatud sünniaktide numeratsiooni peetakse kalendriaasta jooksul alates number ühest ja edasi numbrite järjekorras. Muud taastatud perekonnaseisuaktid nummerdatakse antud aktiliigi eelmise akti numbriga, millele lisatakse täht «B».

25. Taastatud perekonnaseisuakti alusel kirjutatakse välja perekonnaseisutunnistus, mis antakse välja avaldajale või saadetakse perekonnaseisubüroole (-osakonnale) kätteandmiseks avaldajale tema elukohas. Taastatud akti alusel väljaantavatele tunnistustele kirjutatakse või lüüakse templiga pealdis «Akt taastatud».

26. Kui kaotsiläinud akti taastamine perekonnaseisuorganite poolt ei ole võimalik, tuvastatakse perekonnaseisuakti registreerimise fakt kohtu korras.

27. Alaliselt välismaal elavad Nõukogude kodanikud esitavad avaldused perekonnaseisuaktide taastamiseks NSV Liidu konsulaarasutustele välismaal.

Välismaal asuvate NSV Liidu konsulaarasutuste taotlusel taastavad akte perekonnaseisubürood (-osakonnad), kus vastav akt varem olema oli.

28. Eesti NSV territooriumil elavate ja NSV Liidu perekonnaseisuorganites perekonnaseisuakte registreerinud välismaalaste ja kodakondsuseta isikute perekonnaseisuaktid taastatakse üldistel alustel.

29. Avaldusi ja kontrollimaterjale (toimikuid) perekonnaseisuaktide taastamise kohta hoitakse taastatud akti registreerinud rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroos (-osakonnas) 15 aastat, mille järel hävitatakse.

III. Perekonnaseisuaktide annulleerimine

30. Perekonnaseisuakte võib annulleerida kohtu otsusel, taastatud ja korduvalt koostatud akte aga — kohtu või Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo otsusel.

31. Perekonnaseisuakte annulleerib see perekonnaseisubüroo (-osakond), kus annulleeritav akt hoiul on, kriipsutades akti diagonaalselt läbi ning märkides ära annulleerimise aluse ja aja. Nimetatud märge kirjutatakse alla akti annulleerinud isiku poolt ja tõestatakse pitsoriga.

32. Perekonnaseisuaktide annulleerimisest teatatakse isikutele, kelle avaldustel perekonnaseisuakt oli registreeritud, samuti Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivile.

Annulleeritud perekonnaseisuakti alusel väljaantud tunnistus võetakse ära. Kodanike isikut tõendavates dokumentides kustutatakse perekonnaseisuorgani märkmed annulleeritud akti registreerimise kohta, kirjutades diagonaalselt üle märkme pealdise «Annulleeritud», mis tõestatakse pealdise teinud isiku allkirja ja pitsoriga.

33. Kui abieluakt või abielulahutuse akt on annulleeritud mitte abi-kaasade elukohas, tehakse vastav pealdis isikut tõendavates dokumentides nende elukoha perekonnaseisubüroo (-osakonna) poolt selle perekonnaseisubüroo (-osakonna) teate alusel, kes akti annulleeris.

**Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute ja meetrikaraamatute
perekonnaseisuorganeis hoidmise**

TINGIMUSED

ja nende raamatute riiklikku arhiivi hoiule üleandmise kord

1. Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute esimesi eksemplare, mis on koostatud vastava rajooni või linna territooriumil, hoitakse rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakonna) arhiivis, teisi eksemplare aga Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivis.

Kodanlikus Eestis koostatud sünni-, abielu- ja surmaregistrite esimesi eksemplare hoitakse rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakonna) arhiivis, teisi eksemplare aga Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivis.

Meetrikaraamatuid, samuti enne Nõukogude võimu kehtestamist kodanliku Eesti konsulaarasutustes välismaal koostatud perekonnaseisuaktide raamatuid hoitakse Eesti NSV Vabariikliku Perekonnaseisuaktide Büroo arhiivis.

2. Perekonnaseisuorgani arhiivi hoiule antavad perekonnaseisuaktid süstematiseeritakse kalendriaasta ulatuses fondide, aktiliigi, aktide koostamise koha ja aktide numeratsiooni järgi.

Pärast aktide süstematiseerimist moodustatakse neist perekonnaseisuaktide registreerimise raamatud. Ühte raamatusse koondatakse aktide koostamise kohtade tähestikulises järjekorras 120 kuni 150 samaliigilist akti.

Kui üht liiki akte on aasta kohta vähe, võib mitu õhukest perekonnaseisuaktide registreerimise raamatut kokku kõita ja nimelt:

1) sünni-, lapsendamise, isaduse tuvastamise ja taastatud sünniaktide registreerimise raamatud;

2) abielu, abielulahutuse ning perekonna-, ees- ja isanime muutmise aktide registreerimise raamatud.

Surmaaktid isikute kohta, kes on surnuks tunnistatud või üle aasta tagasi surnud, koondatakse surmaaktide registreerimise raamatute lõppu.

3. Iga perekonnaseisuaktide registreerimise raamat algab vastava, kehtestatud vormi kohase tiitellehga.

Tiitellehele järgneb raamatu sisukord lisas nr. 1 toodud vormi järgi. Sisukorras märgitakse tähestikulises järjekorras vastava rajooni linnade, alevite ja külanõukogude nimed, kus aktid on koostatud, ja raamatu lehekülgede numbrid, kus nende linnade, alevite ja külanõukogude perekonnaseisuorganite poolt koostatud aktid asuvad.

Raamatu seljale kleebitakse üles ja alla lipikud lisas nr. 2 toodud vormi järgi. Ülemisele lipikule märgitakse aktiiliigi tingmärk vastavalt lisale nr. 3, aktide numbrid ja aktide koostamise aasta. Kui raamatut on akte, mis on koostatud mitme linna, alevi või külanõukogu perekonnaseisuorganite poolt, siis ei märgita aktide numbreid, vaid nende linnade, alevite või külanõukogude nimed. Alumisele lipikule märgitakse fondi number, nimistu- ja arhiivnumber (raamatu number nimistu järgi).

Raamatu lõpus eraldi puhtal lehel tehakse tõestuspealdis, milles märgitakse numbrite ja sõnadega raamatu nummerdatud lehtede arv.

Tõestuspealdis peab olema alla kirjutatud perekonnaseisubüroo (-osakonna) juhataja poolt.

Pärast raamatu lõplikku vormistamist kantakse see perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute nimistusse, mis koostatakse lisas nr. 4 toodud vormi kohaselt, ning antakse koos nimistuga üle perekonnaseisumaterjalidele.

4. Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute arv arhiivis märgitakse fondilehele.

Perekonnaseisumaterjalide säilitatavate dokumentaalsete materjalide, sealhulgas ka perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute kohta koostatakse arhiivipass.

Materjalide arvestust peetakse arhiivis nimistute, fondilehtede ja arhiivipassi järgi.

5. Rajooni või linna töörahva saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroo (-osakonna) arhiivis seatakse sisse fonditoimik, Vabariikliku Perekonnaseisumaterjalide Büroo arhiivis aga eraldi toimik iga fondi kohta. Fonditoimikusse paigutatakse kõik vastava fondi perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute arvestamise materjalid.

6. Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatud asetatakse lauditele fondide numbrite järjekorras, iga fondi raamatud — nimistusse kandmise järjekorras.

Riiulid nummerdatakse sissekäigu poolt vasakult paremale, laudid — ülalt alla.

7. Dokumentaalsete materjalide säilimise tagamiseks ja nendega töötamiseks vajalike tingimuste loomiseks eraldatakse arhiivi jaoks erirežiimiga ruum.

Arhiiviruum peab olema teistest ruumidest isoleeritud, kuiv ning ohutu tulekahju ja üleujutuse suhtes. Esimese korruse aknad peavad olema kaitstud metallvõredega. Arhiiviruumi ei ole lubatud ehitada ahjusid ja suitsulõõre.

Arhiiviruumides võib kasutada ainult elektrivalgustust.

Pööningute ja materjalide säilitamiseks kohandamata keldriruumide kasutamine arhiivihoidlatena ei ole lubatud.

Arhiivihoidlateks eraldatud ruumid peavad vastama kehtivatele tuleohutusnormidele.

8. Riiulid arhiiviruumis, millel paiknevad dokumentaalsed materjalid, asetatakse 10—15 sm kaugusele seintest. Põranda ja riiuli alumise laudi vahe peab olema 10—15 sm. Riiulite peavahekäigu laius võib olla 1—1,2 m, teiste vahekäikude laius 70—80 sm. Arhiivimaterjalidele valguse mõju vähendamiseks on soovitatav asetada riiulid aknaavadega seinte suhtes risti.

Arhiiviruumides on vajalik hoida ühtlast temperatuuri $+14^{\circ}$ kuni $+20^{\circ}$ C ja suhtelist õhuniiskust 50—65%.

Õhuniiskuse tõusu korral üle ettenähtud normi tuleb ruume tuulutada (kui välisõhu niiskus on normist madalam) või intensiivistada ruumide kütmist, vähenemise korral piserdada veega või asetada ruumi lahtine veeanum.

9. Arhiiviruumides tuleb vältida tolmu teket, puhastada põrandat niiske lapiga vähemalt kord nädalas ja regulaarselt puhastada materjale tolmuimejaga, samuti 1%-lise formaliini lahusega.

Hallitusega kaetud dokumentaalsed materjalid isoleeritakse ja saadetakse desinfitseerimisele. Laidid, millel kannatada saanud materjalid asusid, ja riiulitele lähedased seinte osad tuleb pesta 3%-lise formaliini lahusega ja seejärel kuivatada.

Arhiiviruumis on keelatud suitsetada, kasutada elektrisoojendeid ning hoida kõrvalisi esemeid.

Arhiiviruumi uks peab pärast tööaega olema lukustatud ja pitseeritud, samuti peab olema tagatud arhiivi välisvalve.

10. Pääs arhiiviruumidesse ja perekonnaseisuaktidega tutvumine on kõrvalistel isikutel ilma perekonnaseisuorgani juhataja loata keelatud.

11. Tulekahju, üleujutuse või teiste loodusõnnetuste puhul, samuti kõrvaliste isikute kuritahtliku arhiivi tungimise avastamise korral koostatakse vastavate organite (tuletõrje, siseasjade, tehnilise järelevalve, riikliku arhiivi jt.) esindajate osavõtul akt ja seatakse arhiivimaterjalide üle valve.

12. Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute ja sünni-, abielu- ning surmaregistrite hoidmise tingimuste tagamine rajooni või linna tööraha saadikute nõukogu täitevkomitee perekonnaseisubüroode (-osakondade) arhiivides pannakse rajooni või linna tööraha saadikute nõukogude täitevkomiteedele.

13. Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatuid, meetrikaraamatuid ning sünni-, abielu- ja surmaregistreid hoitakse perekonnaseisuarhiivides 75 aastat, arvates nende koostamise ajast. Pärast selle tähtaja möödumist antakse nimetatud raamatud ja registrid, samuti nende juurde kuuluv teaduslik teatmeaparaat (kataloogid, kartoteek jm.) üle hoiule vastavasse riiklikku arhiivi.

Eesti NSV Ministrite Nõukogu juures asuva Arhiivide Valitsuse nõusolekul võib perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute, meetrikaraamatute ning sünni-, abielu- ja surmaregistrite riiklikku arhiivi hoiule üleandmise tähtaega pikendada või lühendada.

14. Perekonnaseisuarhiivide arhiivid annavad riiklikku arhiivi perekonnaseisuaktide registreerimise raamatud, meetrikaraamatud ning sünni-, abielu- ja surmaregistrid üle lisas nr. 5 toodud vormi kohaselt

koostatud nimistu alusel. Üleandmine vormistatakse aktiga, mis on koostatud lisas nr. 6 toodud vormi kohaselt.

Alaliselt säilitatavate dokumentaalsete materjalide nimistu koostatakse neljas eksemplaris nende materjalide riiklikku arhiivi üleandmise tähtaja saabumisel ja kinnitatakse Ekspertiisi Kontrollkomisjoni esimehe poolt.

Dokumentaalsete materjalide riiklikku arhiivi üleandmise akt koostatakse kahes eksemplaris.

Nimistu kolm eksemplari ja akti üks eksemplar jäävad riiklikku arhiivi, nimistu neljas eksemplar koos akti teise eksemplariga tagastatakse perekonnaseisuorgani arhiivile.

15. Üleantavad dokumentaalsed materjalid toimetatakse riiklikku arhiivi perekonnaseisuorgani arhiivi vahenditega.

Lisa nr. 1

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. septembri 1970. a. määrusega nr. 432 kinnitatud «Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute ja meetrikaraamatute perekonnaseisuorganeis hoidmise tingimuste ja nende raamatute riiklikku arhiivi hoiule üleandmise korra» juurde

Sisukord

Jrk. nr.	Linnad, alevid või külanõukogud, mille järgi aktid on koostatud	Alates leheküljest kuni leheküljeni	Märkusi
1	2	3	4

Lisa nr. 2

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. septembri 1970. a. määrusega nr. 432 kinnitatud «Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute ja meetrikaraamatute perekonnaseisuorganeis hoidmise tingimuste ja nende raamatute riiklikku arhiivi hoiule üleandmise korra» juurde

Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatu ülemise lipiku näidised

(aktiliigi tingmärk)

.....
(aktinumbrid alates numbrist kuni numbrini)

.....
(aktide koostamise aasta)

(aktiliigi tingmärk)

.....
(linnad, alevid, külanõukogud, mille järgi on aktid koostatud)

.....
(aktide koostamise aasta)

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. septembri 1970. a. määrusega nr. 432 kinnitatud «Perekonnaseisuahtide registreerimise raamatute ja meetrikaraamatute perekonnaseisuorganeis hoidmise tingimuste ja nende raamatute riiklikku arhiivi hoiule üleandmise korra» juurde

**Perekonnaseisuahtide liikide
tingmärgid**

— abieluakt.

— sünniakt.

— taastatud sünniakt.

— lapsendamise akt.

— perekonna-, ees-, isanime muutmise akt.

— abielulahutuse akt.

— surmaakt.

— isaduse tuvastamise akt.

— surmaakt isiku kohta, kes on surnuks tunnistatud või üle aasta tagasi surnud.

Lisa nr. 4

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. septembri 1970. a. määrusega nr. 432 kinnitatud «Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute ja meetrikaraamatute perekonnaseisuga hoidmise tingimuste ja nende raamatute riiklikku arhiivi hoiule üleandmise korra» juurde

Tiitelleht

.....
(perekonnaseisuga hoidmise raamatu nimi)

Fondi nr. ....

.....
(fondi nimi)

Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute (meetrikaraamatute) nimistu nr. ....

..... aasta kohta

Algusleht

Raamatute järjekorranumbrid	Raamatute indeksid	Raamatute pealkirjad	Alustamise ja lõpetamise kuupäev	Lehtede arv	Märkusi
1	2	3	4	5	6

Viimane leht

1	2	3	4	5	6

Käesolev nimistu on koostatud .....
(perekonnaseisuga hoidmise raamatu nimi;

.....
koostaja ametinimetuse, perekonna-, ees- ja isanimi)

poolt ja sellesse on sisse kantud .....
(säilitusühikute arv

..... säilitusühikut.
numbrite ja sõnadega)

Ekspertiisikomisjoni esimees:

KINNITAN

Liikmed:

.....
(vabariikliku perekonnaseisuga hoidmise raamatu juhataja allkiri)

«.....» ..... 19.... a.

Lisa nr. 5

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. septembri 1970. a. määrusega nr. 432 kinnitatud «Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute ja meetrikaraamatute perekonnaseisuorganeis hoidmise tingimuste ja nende raamatute riiklikku arhiivi hoiule üleandmise korra» juurde

Tiitelleht

.....
(perekonnaseisuorgani arhiivi nimi)

**Alaliselt säilitatavate perekonnaseisuaktide
registreerimise raamatute (meetrikaraamatute)**

n i m i s t u

..... aasta kohta

Algusleht

KINNITAN

NÕUS

.....
(arhiiviorgani ekspertiisi kontrollkomis-
joni esimehe allkiri)

.....
(perekonnaseisuorgani juhataja allkiri)

«.....»..... 19.... a.

«.....»..... 19.... a.

.....
(perekonnaseisuorgani arhiivi nimi)

Alaliselt säilitatavad dokumentaalsed materjalid

..... aasta kohta

Raama- tute järje- korra- numb- rid	Raama- tute indek- sid	Raamatute pealkirjad	Alusta- mise ja lõpetamise kuupäev	Leh- tede arv	Märkusi
1	2	3	4	5	6

1

2

3

4

5

6

Antud osasse on kantud ..... säilitusühikut nr. .... kuni

nr. ....

Koostaja ametinimetus ja perekonnanimi .....

Nimistu ..... aasta osa kokkuvõtliku kirje kinnitan:

Perekonnaseisuorgani arhiivi ekspertiisi-
komisjoni esimehe allkiri .....

Perekonnaseisuorgani arhiivi ekspertiisi-
komisjoni sekretäri allkiri .....

Tõestusleht

Käesolevas nimistus on ..... nummerdatud lehte + algus-
lehti .....

Nimistusse on kantud .....
(numbrite ja sõnadega)

säilitusühikut 19.... a. kuni 19.... a. kohta.

Perekonnaseisuorgani juhataja allkiri .....

Kuupäev .....

Perekonnaseisuorgani pitser

Lisa nr. 6

Eesti NSV Ministrite Nõukogu 22. septembri 1970. a. määrusega nr. 432 kinnitatud «Perekonnaseisuaktide registreerimise raamatute ja meetrikaraamatute perekonnaseisuorganeis hoidmise tingimuste ja nende raamatute riiklikku arhiivi hoiule üleandmise korra» juurde

**Dokumentaalsete materjalide riiklikku arhiivi üleandmise
a k t**

Arhiiv-üleandja .....
(perekonnaseisuorgani arhiivi täielik nimi)

Arhiiv-vastuvõtja .....
(riikliku arhiivi täielik nimi)

Üleandmise alus .....

Fondi nimetus .....

.....

.....

Nimis- tute numb- rid	Nimis- tute eksemp- laride arv	Materjalide piirdatumid	Säilitus- ühikute (raama- tute) arv	Märkusi
--------------------------------	--	-------------------------	---	---------

Kokku nimistuid .....
(numbrite ja sõnadega)

Kokku säilitusühikuid .....
(numbrite ja sõnadega)

Dokumentaalsete materjalide ja nimistute seisukord .....

.....

.....

Samaaegselt antakse üle .....

Perekonnaseisuorgani
arhiivi pitser

Andis üle: perekonnaseisuorgani esindaja

Riikliku arhiivi-
vastuvõtja pitser

(allkiri)

Võttis vastu: riikliku arhiivi esindaja

«.....»..... 19.... a.

(allkiri)

INDEKS 78280

Väljaandja: Eesti NSV Ministrite Nõukogu Asjadevalitsus.
Trükipoognaid 2,75. Arvestuspoognaid 3,3. Tellimuse nr. 163.
ENSV MN Asjadevalitsuse Trukikoda, Tallinn.

ESTI NÕUKOGUDE SOTSIALISTLIKU VABARIIGI ÜLEMNÕUKOGU JA VALITSUSE TEATAJA

27. oktoober 1970

Nr. 34 (259)

5. aastakäik

SISUKORD

- 397 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadus tsiviilohutuse kohta Eesti NSV territooriumil asustatud aladele ja nende kaitse kohta.
- 398 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadus nn. K. Argutaja Eesti NSV territooriumil asustatud aladele kohta.
- 399 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadus nn. K. Põltsama aladele ja nende kaitse Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi eeskirjaga.
- 400 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadus Eesti NSV rajoonide (linnade) ohvrikaitse osakondade ja ohvrikaitsealade kaitse kohta.
- 401 Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi seadus nn. G. Tõnise aladele ja nende kaitse Eesti NSV Ülemnõukogu Presiidiumi eeskirjaga.
- 402 Seadus Kõrgema ja madalama koostöökomitee ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu aladele (Eesti NSV Kõrgema ja Eesti NSV Ministrite Nõukogu) kaitse kohta (1970. a. oktoober nr. 442) kehtimise tunnustamine.
- 403 Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametikohtade Nõukogu seadus nn. E. Leidi aladele ja nende kaitse Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametikohtade Nõukogu eeskirjaga.
- 404 Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametikohtade Nõukogu seadus nn. K. Leidi aladele ja nende kaitse Eesti NSV Ministrite Nõukogu ja Eesti NSV Ametikohtade Nõukogu eeskirjaga.

Reklamatsioonid

71-298-17

Kontrollieksemplar

INDEKS 78280

Väljandis: Eesti NSV Ministeeriumi Nõukogu Asjatundlikkuse
Töökogude 275. Arvustuskogude 33. Pealinnus nr. 169.
1987. ENSV 1987 Asjatundlikkuse Töökoda, Tallinn.

Raamatupala

71-298 a

3050

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR

31387